

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/74 WA

in de klacht nr. 2002.2659 (069.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft voor zichzelf en zijn echtgenote bij verzekeraar een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren gesloten.

In artikel 4.2. aanhef en sub 3 van de op de verzekering van toepassing zijnde polisvoorwaarden is bepaald: 'Niet gedekt is de aansprakelijkheid voor schade (...) aan motorrijtuigen, (sta)caravans, motor- en zeilvaartuigen (waaronder zeilplanken) en luchtvaartuigen, die een verzekerde of iemand namens hem/haar onder zich heeft'.

Klager heeft aan verzekeraar een schade gemeld die tijdens zijn verblijf in Zuid-Afrika op 25 november 2000 door oververhitting van de motor aan een auto is ontstaan, doordat klager bij de controle van de koelvloeistof van de auto had verzuimd de radiator dop goed vast te draaien. Verzekeraar heeft met een beroep op de bovenvermelde polisbepaling geweigerd de schade, een bedrag van f 2750,- inclusief BTW te vergoeden.

De klacht

Klager, zijn echtgenote en hun 83 jaar oude buurvrouw verbleven in Zuid-Afrika bij de zuster van de buurvrouw. Met de auto van het Zuid-Afrikaanse echtpaar werd een tocht gemaakt van Pretoria naar de Kaap (een afstand van ongeveer 1400 kilometer) en weer terug. Vlak voor het aanvaarden van de terugreis heeft klager eigener beweging onder meer het peil van de koelvloeistof gecontroleerd

2002/74 WA

en heeft daarbij kennelijk de radiator dop niet goed vastgedraaid, waardoor de motor is vastgelopen.

Verzekeraar beroept zich ten onrechte op de hierboven onder Inleiding vermelde polisbepaling. Van onder zich hebben als bedoeld in deze polisbepaling was geen sprake. Klager had de auto niet als een pseudo-eigenaar onder zich en evenmin had hij de intentie deze duurzaam voor zichzelf te gebruiken. Ook van lenen was geen sprake. Van een min of meer duurzame relatie tussen klager en de auto was geen sprake. Bovendien was de eigenares van de auto tijdens de tocht aanwezig. Klager verwijst naar het cursusboek Assurantiebemiddeling B Particulieren van NIBE SVV.

Het standpunt van verzekeraar

In zijn schademelding deelde klager mee dat hij met een kennis een tourrit wilde maken met de auto van de kennis. Voorafgaand aan de rit controleerde klager de koelvloeistof en de olie van de auto. Tijdens de rit bleek dat de radiator dop niet goed was bevestigd, waardoor de motor van de auto vastliep.

Naar aanleiding van aanvullende vragen gaf klager op dat hij de auto niet had geleend omdat de (echtgenote van de) tegenpartij bij het voorval aanwezig was.

Uit de aanvullende verklaring bleek dat klager de controle had uitgevoerd voorafgaand aan de terugreis van de Kaap naar Pretoria, een rit van 1400 km. Hieruit viel in ieder geval op te maken dat het gezelschap daarvoor al van Pretoria naar de Kaap was gereden met de betreffende auto. De eigenaar van de auto is woonachtig in Pretoria.

Naar aanleiding daarvan heeft verzekeraar een schaderegelaar ingeschakeld. Deze rapporteerde dat klager, zijn echtgenote en hun buurvrouw gedurende omstreeks vijf weken in Zuid-Afrika verbleven. Het verblijfadres was bij de zuster en haar echtgenoot van de buurvrouw in Pretoria. Gedurende het verblijf van vijf weken maakten klager, zijn echtgenote en de buurvrouw gebruik van de auto van het echtpaar. Klager merkte op dat hij eigener beweging de auto controleerde en dat het voor hem heel gebruikelijk is om voor het afleggen van een grotere afstand olie, water, etc. te controleren. Uit het rapport van de schaderegelaar blijkt dat klager het voertuig ook tijdens de rit onder controle had. Dit blijkt ook uit klagers brief van 28 januari 2002.

Aangezien klager gedurende vijf weken de auto te zijnen nutte gebruikte, daarmee ook een lange rit van een aantal dagen maakte en zich daardoor de kosten van het huren van een auto bespaarde, is sprake van een auto die aan de zorg van klager is toevertrouwd of die hij onder zijn hoede had. Klager voelde zich kennelijk ook verantwoordelijk voor de auto gezien de uitvoering van de voor hem (alsof hij gebruik had gemaakt van zijn eigen auto) gebruikelijke controle. Klager oefende over de auto een zo grote feitelijke macht uit dat de kans op schade aan de auto voor hem op één lijn lag met die voor een eigenaar. In dit geval kan moeilijk gesproken worden van een "incidenteel" eigenaarsrisico. Immers, het controleren van olie en water kan niet geïsoleerd worden beschouwd, maar moet worden gezien in relatie tot de overige omstandigheden en de duur van het gebruik, c.q. rit, waarbij tevens van belang is dat de controle plaatsvond voor de terugreis.

De aanwezigheid van de (echtgenote van de) eigenaar van de auto verhindert niet dat sprake is van onder zich hebben. Hoewel verzekeraar nimmer heeft

2002/74 WA

gesteld dat sprake is van bruiklening, staat de aanwezigheid van de (echtgenote van de) eigenaar niet een bruikleenovereenkomst in de weg. Immers, voor een bruikleenovereenkomst is alleen relevant dat de zaak om niet ten gebruikte wordt gegeven onder de voorwaarde dat de zaak na gebruik of na bepaalde tijd wordt teruggegeven.

Verzekeraar meent, gezien de omstandigheden van het geval, een standpunt te hebben ingenomen dat in redelijkheid verdedigbaar is en aansluit bij de literatuur over dit onderwerp.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager heeft slechts een incidenteel gebruik gemaakt van de auto en bovendien samen met de eigenares van de auto. Van een onder zich hebben als bedoeld in de polis was geen sprake.

Het oordeel van de Raad

In zijn brief van 28 januari 2002 schrijft klager: 'Alleen bij de controle van de motor, die ik uitvoerde, daar was niemand bij. Tijdens de rit, had ik inderdaad het voertuig onder controle, dat is meestal het geval, als men zelf de auto bestuurt maar toen was de fout al gemaakt, nl. de radiator dop foutief vastdraaien'. Hieruit blijkt dat klager niet slechts de auto voorafgaande aan en ter voorbereiding van de terugreis van 1400 km heeft gecontroleerd, maar tijdens de terugreis ook heeft bestuurd.

Gelet daarop is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat klager de auto ook onder zich had als bedoeld in de hierboven onder Inleiding geciteerde polisbepaling toen hij de koelvloeistof controleerde, en dat daaraan niet afdoet het feit dat de eigenares van de auto aan de tocht deelnam en de zorg voor de auto met klager deelde. Verzekeraar heeft dan ook kunnen weigeren de door klager geclaimde schade aan de motor van de auto te vergoeden en heeft door aldus te handelen de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 december 2002 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)